

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย
โดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ

The Academic Administration Model Development for Early Childhood Creative
Thinking Development Promotion Based on The High-Scope Technique at Child
Development Center of Mae Kha Subdistrict Administrative Organization

กรรกร วังศรี^{1*} ฉัตรชัย ศิริกุลพันธ์²

Kornrak Wongsri^{1*} Chatchai Sirikulapan²

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลแม่คะ 2) สร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ โดยใช้เทคนิคไฮสโคป 3) ทดลองใช้รูปแบบ 4) ประเมินความพึงพอใจของครู เป็นวิจัย R&D กลุ่มทดลองนักเรียนชั้นอนุบาล 1 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการจำเป็น (PNI) แบบสอบถามการยืนยันรูปแบบด้วย Delphi Technique แบบประเมินหลังการใช้รูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI) การยืนยันรูปแบบใช้สถิติ Medium และสถิติ IQR ค่าความสอดคล้อง IOC 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's alpha 0.78-0.89 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ t-test เปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้รูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการจำเป็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลแม่คะ ค่าความต้องการสูงสุด คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพมีค่า = 0.629 แสดงว่าครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความต้องการที่จะพัฒนาการจัดประสบการณ์เรียนรู้

2. รูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญด้วย Delphi Technique ใช้สถิติ IQR และ Medium ผลการวิเคราะห์ค่า IQR = 0 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเป็นฉันท์สามมติ ยืนยันว่ารูปแบบสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3. การทดลองนำรูปแบบไปจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแม่คะ กับกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน โดยมีการทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X}$) = 2.86 และหลังเรียนมีค่า ($\bar{X}$) = 4.50 แสดงว่ารูปแบบมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยได้

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแม่คะ หลังการใช้รูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 4.58 ตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2

คำสำคัญ: การพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์, เด็กปฐมวัย, เทคนิคไฮสโคป, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

Abstract

This research article aims to: 1) study the needs of the Mae Kha Subdistrict Child Development Center; 2) create an academic management model using the HighScope technique; 3) test the model; and 4) evaluate teacher satisfaction. The experimental group consisted of 20 kindergarten 1 students. The research instruments included a Needs Assessment Index (PNI), a model validation questionnaire using the Delphi Technique, and a post-implementation evaluation form. Statistical analysis included the Needs Assessment Index (PNI), model validation using the Medium and IQR statistics, with an IOC consistency

^{1,2} สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา

^{1,2} Educational Administration, Mahamakut Buddhist University Lanna campus

* Author E-mail: kumawakinny@gmail.com

coefficient of 0.67-1.00, a Cronbach's alpha reliability coefficient of 0.78-0.89, and a pre- and post-implementation t-test.

The research found that:

1. The highest need identified by the PNI in the Mae Kha Subdistrict Child Development Center was in the area of providing learning experiences to improve quality, with a value of 0.629, indicating that teachers and educational personnel... 1. There is a need to develop learning experiences.

2. The model was evaluated by experts using the Delphi Technique with IQR and Medium statistics. The IQR value was 0, indicating a consensus among experts that the model could be used in the experiment.

3. The model was implemented in a learning experience experiment at Mae Kha Child Development Center with an experimental group of 20 children. The pre-test score ($\bar{x}$) = 2.86 and the post-test score ($\bar{x}$) = 4.50, indicating that the model is effective in developing the creativity of early childhood children.

4. The satisfaction evaluation of teachers at Mae Kha Child Development Center after using the model was at the highest level with a mean $\bar{x}$ = 4.58, supporting research hypothesis 2.

Keywords: Creativity development, Early childhood, High-scope technique, Child development center study

บทนำ

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ หากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเห็นคุณค่าของการศึกษาปฐมวัย โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ ในการส่งเสริม สนับสนุนที่เด็กทุกคน จะต้องได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูและการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งสถานศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานนั้น จะต้องใช้หลักสูตรปฐมวัยพุทธศักราช 2560 ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจรวมทั้งคุณภาพชีวิต ให้เด็กปฐมวัยได้มีพัฒนาการให้เหมาะสมตามวัย โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ (2560) กำหนดหลักการไว้ 5 ข้อ โดยข้อที่ 1 ได้ระบุว่า ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน และตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเด็กอายุ 3-6 ขวบ จำนวน 12 มาตรฐาน ตามพัฒนาการด้านสติปัญญา มาตรฐานที่ 11 มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 ทำงานศิลปะตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ตัวบ่งชี้ที่ 11.2 แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งการดำเนินการพัฒนาเด็กปฐมวัย จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เป็นไปตามพัฒนาการ 4 ด้าน ได้นั้น ต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานสถานพัฒนาปฐมวัยแห่งชาติ 2562 นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ระบุไว้ในมาตรฐานด้านที่ 2 ครู/ผู้ดูแลเด็กให้การดูแล และจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร ตัวบ่งชี้อยู่คือ 2.3.1) จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กได้สังเกต สัมผัส ลองทำ คิดตั้งคำถาม สืบเสาะหาความรู้ แก้ปัญหา จินตนาการ คิดสร้างสรรค์โดยยอมรับความคิดและผลงานที่แตกต่างของเด็ก และมาตรฐานที่ 3 คุณภาพของเด็กปฐมวัย ตัวบ่งชี้ที่ 3.5 เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้และสร้างสรรค์ และจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอลำปาง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และมีภารกิจสำคัญ และภารกิจหลักในการพัฒนาการศึกษาของเด็กปฐมวัย โดยมุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 มุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ตามความสามารถความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล มุ่งเน้น 1) ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และ

มีสุขภาพดี 2) สุขภาพจิตดีและมีความสุข 3) มีทักษะชีวิตและสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 4) มีทักษะการใช้ภาษาสื่อสาร และสนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และสำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพ และมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัย ดังนี้ 1) ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยแข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี 2) สุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพมีคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม 3) มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัยและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 4) มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย ซึ่งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลแม่คะ อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ มีผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาของ SAR ปีการศึกษา 2563-2565 ที่ผ่านมา ในมาตรฐาน ที่ 3 ด้านคุณภาพเด็กปฐมวัยพบว่า มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 62.30 (ระดับพอใช้) รวมทั้งผลการประเมินภายในที่ผู้ประเมินได้ให้ข้อเสนอแนะ ให้พัฒนาการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อพัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการขาดการบริหารจัดการในการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ทั้งทางด้านรูปธรรมและนามธรรม จึงส่งผลให้การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้านความคิดสร้างสรรค์ผลสัมฤทธิ์ยังไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าที่ควร (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่, 2563, 2564, 2565)

ดังนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลแม่คะ จึงสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลแม่คะ อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ หากไม่ดำเนินการจะส่งผลเสียต่อการดำเนินการต่อคุณภาพด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลแม่คะ และจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้ปกครองต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลแม่คะ เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมและยังสามารถใช้เป็นแนวทางให้สถานศึกษาในต้นสังกัด และสถานศึกษาที่สนใจ สามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้มีคุณภาพ มีระบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เป็นระบบ และยังมีงานดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นวัฒนธรรมขององค์กรต่อไป ซึ่งจะสอดคล้องกับระบบการศึกษาและสามารถพัฒนาชาติสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อทดลองการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนในการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัย R&D (Research and Development) การออกแบบวิจัยใช้แบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) สถิติในการวิจัยใช้ One Group Pretest-posttest Design ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 1 จำนวน 20 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purpose Sample)

1. ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาความต้องการจำเป็น โดยได้จัดทำแบบสอบถามความต้องการและจัดลำดับความต้องการในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สูตรดัชนี ความต้องการจำเป็น (PNI) Modified Priority Needs Index สุวิมล ว่องวานิช (2562) เพื่อหาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความต้องการที่จะพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่าง ๆ โดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของคณะครูและบุคลากรของโรงเรียน จากนั้นนำเครื่องมือหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบหาค่า IOC ยาวดี รวงชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556) ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ 0.60-1.00 ได้ค่าความสอดคล้อง IOC = 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นของ Cronbach (1990) ค่าที่ยอมรับ 0.70-.90 ได้ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's alpha 0.78-0.89

2. การยืนยันรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยเทคนิคเดลฟาย Macmillan (1971) และ น้ำผึ้ง มีศิลป์ (2559) โดยกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 คน เก็บข้อมูล 3 รอบ รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด คุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญ คือ 1) อาจารย์มหาวิทยาลัย 2) ผู้บริหารสถานศึกษา มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี 3) ศักยภาพในระดับชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ในระดับปฐมวัย 4) ครูผู้สอนมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม เชิงคุณภาพด้วยคำถามปลายเปิด ครั้งที่ 1 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตอบกลับมาแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะ และผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามแบบ Cheak List ในรอบที่ 2 นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Medium (Inter Quartiles) หากข้อคำถามใดที่ยังไม่เป็นฉันทามติ ผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามเฉพาะรายชื่อในรอบที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นแตกต่างได้ยืนยันคำตอบของตนเอง ค่าที่ยอมรับได้ (Inter Quartiles) .00-.50 เพื่อยืนยันรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ว่าถูกต้องเหมาะสมตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎี สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3. นำรูปแบบไปทดลองจัดประสบการณ์เรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ กับกลุ่มทดลองนักเรียนอนุบาล 3 จำนวน 20 คน 1 ห้องเรียน โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการออกแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental) และใช้สถิติวิเคราะห์ One Group Pretest Posttest Design ในการทดลองเปรียบเทียบ

4. ประเมินความพึงพอใจของครูหลังการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น โดยได้จัดทำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความต้องการในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สูตรดัชนี ความต้องการจำเป็น (PNI) Modified Priority Needs Index

ข้อ ที่	ประเด็นปัญหา	สภาพที่ เป็นอยู่จริง (I)	สภาพที่ควร จะเป็น (D)	(I-D)/D
การจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน				
1.	มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้ สอดคล้อง กับมาตรฐาน การศึกษา สารการ เรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการประสบการณ์การเรียนรู้	55	95	0.421
2.	มีการส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึก พัฒนาการกิจกรรมร่างกาย กล้ามเนื้อมัดใหญ่ มัดเล็ก มีการ เจริญเติบโตอย่างสมวัย	55	96	0.427
3.	มีการส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึก พัฒนาการกิจกรรมอารมณ์ ผู้เรียนมีความสุข แสดงออก กิจกรรมศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม	52	96	0.458
4.	มีการส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาการ กิจกรรมสังคม มีทักษะชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รักความเป็นไทย รักธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	56	95	0.411
5.	มีการส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาการ กิจกรรมสติปัญญา ทักษะการสื่อสาร กระบวนการคิด จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สามารถแสวงหาความรู้ ได้ด้วยตัวเอง	34	98	0.653

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น โดยได้จัดทำแบบสอบถามความต้องการและจัดลำดับความต้องการในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีทั้งหมด 5 ด้าน ๆ ที่มีค่าความต้องการสูงสุดคือ มีการส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาการกิจกรรมสติปัญญา ทักษะการสื่อสาร กระบวนการคิด จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง ค่าความต้องการ = 0.653 รองลงมาคือ มีการส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาการกิจกรรมอารมณ์ ผู้เรียนมีความสุข แสดงออกกิจกรรมศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม มีค่าความต้องการ = 0.458 และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ สถานศึกษา มีการส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาการกิจกรรมสังคม มีทักษะชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รักความเป็นไทย รักธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม = 0.411

2. พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยภาพรวมแต่ละด้าน ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD), ค่ามัธยฐาน (MD) และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range) ของการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อที่	รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	มัธยฐาน (MD)	IQR
1	การบริหารงานวิชาการ	3.82	0.871	4	0
2	การพัฒนาหลักสูตร	3.95	0.582	4	0
3	ทฤษฎีพัฒนาการเรียนรู้	3.86	0.728	3	0
4	ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์	4.09	0.787	4	0
5	การเรียนรู้แบบเทคนิคไฮสโคป	4.02	0.506	4	0
	รวม	3.94	0.694	4	0

จากตารางที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ค่าสถิติวิเคราะห์ภาพรวมค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ IQR (Inter Quartile Range) มีค่าเท่ากับ 0 ทุกข้อ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นที่เป็นฉันทามติ (Consensus) ในทุกข้อ คำถามและรายละเอียดในภาพรวมมีค่า $\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.694, M.D. = 4 และ IQR = 0 ทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ $\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.787. รองลงมาทั้งสองด้าน 1) ด้านการเรียนรู้แบบไฮสโคป $\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.506 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร $\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.871 ด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือ ด้านการบริหารงานวิชาการ $\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.871 แสดงว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ มีความถูกต้องในด้านหลักการ แนวคิด ทฤษฎีสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3. ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย 14 ด้านโดยใช้เครื่องมือวัดความคิดสร้างสรรค์ ของ Jellen & Urban และเทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลอง Pair Sample T-Test

ข้อ	รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดตำบลแม่คะ	การเปรียบเทียบ	$\bar{x}$	SD.	T	df	p-value
1	การต่อเติม	ก่อน หลัง	2.05 5.00	.223 .458	33.481	19	.000
2	ความสมบูรณ์	ก่อน หลัง	1.90 4.65	.307 .587	19.256	19	.000
3	ภาพที่สร้างขึ้นใหม่	ก่อน หลัง	1.70 4.50	.470 .512	20.342	19	.000
4	การต่อเนืองด้วยเส้น	ก่อน หลัง	1.90 4.45	.307 .510	22.342	19	.000
5	การต่อเนืองที่ทำให้เกิดเป็นเรื่องราว	ก่อน หลัง	1.75 4.55	.442 .510	17.995	19	.000
6	การข้ามเส้นกันเขต	ก่อน หลัง	1.65 4.50	.489 .606	17.105	19	.000
7	การข้ามเส้นกันอย่างอิสระ	ก่อน หลัง	1.80 4.50	.410 .512	21.138	19	.000
8	การแสดงความลึก ระยะใกล้-ไกล	ก่อน หลัง	1.45 4.65	.510 .489	20.566	19	.000
9	อารมณ์ขัน	ก่อน หลัง	1.80 4.55	.410 .640	19.256	19	.000
10	การวางหรือใช้กระดาษแตกต่าง	ก่อน หลัง	1.30 2.65	.470 .489	9.000	19	.000
11	ภาพที่เป็นนามธรรม	ก่อน หลัง	1.75 2.80	.444 .410	9.200	19	.000
12	ภาพรวมของรูปทรง	ก่อน หลัง	1.30 2.70	.470 .470	10.466	19	.000
13	ภาพที่ต่อเติมแตกต่าง	ก่อน หลัง	1.55 2.75	.510 .444	7.712	19	.000
14	ความเร็ว	ก่อน หลัง	1.65 4.45	.489 .510	15.023	19	.000
	รวม		4.05	0.46	17.348	19	.000

p-value= .01**อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ N=20

จากตารางที่ 3 ผลต่างของค่าเฉลี่ยภาพรวมในการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ มีคะแนนค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.05 ,

S.D. = 0.46) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการต่อเติมภาพอยู่ในระดับ มาก ที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00 และ S.D. = 0.47) ด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ภาพรวมของรูปทรง ($\bar{X}$ = 2.70 และ S.D. = 0.46) ตอบสมมุติฐานวิจัยข้อที่ 2

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของครูในการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.58 และ S.D. = .496) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ หลังการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยของคะแนน คือ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ .496

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสภาพความต้องการจำเป็นด้านการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนางานด้านวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความต้องการจำเป็น (PNI) Modified Priority Needs ในการแก้ไขและพัฒนางานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรและวางแผนงานวิชาการ 2) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 3) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 4) การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) การนิเทศติดตามเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 6) การวัดผลประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จากการศึกษาวិเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการแก้ไขและพัฒนางานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ ค่าการวิเคราะห์สูงสุด คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนงานวิชาการ ค่า (PNI) = (I-D)/D สภาพที่เป็นจริง I=34 สภาพที่ต้องการ D=98 (I-D)/D= 0.653 แสดงว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ มีความต้องการที่จะพัฒนางานวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อที่จะพัฒนาประสิทธิภาพด้านการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร เครือทอง และคณะ (2568) เรื่องความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมของครูวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะนวัตกรรมของครูวิทยาศาสตร์ ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากในทุกด้าน เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) สมรรถนะทางเทคโนโลยี 2) สมรรถนะทางสังคม 3) สมรรถนะทางการศึกษา และ 4) สมรรถนะในการเรียนรู้ นอกจากนี้สภาพปัจจุบันในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนา สมรรถนะนวัตกรรมของครูวิทยาศาสตร์ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 2) การพัฒนานวัตกรรมสื่อ และแหล่งเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ ส่วนความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมของครูวิทยาศาสตร์ มีค่าดัชนี ความต้องการจำเป็นดังนี้ การพัฒนาหลักสูตร (PNI modified = 0.231) รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ (PNI modified = 0.229) การพัฒนานวัตกรรมสื่อและแหล่งเรียนรู้ (PNI modified = 0.229) และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (PNI modified = 0.192) ตามลำดับ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดการการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมของครูวิทยาศาสตร์ตาม ความต้องการจำเป็นตามประเด็นดังกล่าวตามลำดับ

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอฟาง จังหวัด เชียงใหม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผลการพัฒนารูปแบบพบว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเดลฟายเทคนิค (Delphi Technique) ค่าสถิติวิเคราะห์ภาพรวมค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ IQR (Inter Quartile Range) มีค่าเท่ากับ 0 ทุกข้อ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เป็นฉันทามติ (Consensus) และยืนยันว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ มีความถูกต้องในด้านหลักการ แนวคิด ทฤษฎีสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพล พวงสั้น และคณะ (2568) เรื่องการพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินของสมรรถนะการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาครูคณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์สำหรับนักศึกษาครู คณิตศาสตร์ ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัดใน 3 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 การแก้ปัญหาการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 1.1 เขียนจำแนกสิ่งที่กำหนดให้และสิ่งที่ต้องพิสูจน์ได้ตัวชี้วัด 1.2 เขียนแสดงโครงสร้างการพิสูจน์ของสิ่งที่ต้องพิสูจน์ได้และตัวชี้วัด 1.3 เขียนแสดงการพิสูจน์ไปสู่ข้อสรุปอย่างเป็นลำดับ ขั้นตอนองค์ประกอบ ที่ 2 การแสดงเหตุผลทางคณิตศาสตร์ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 2.1 เขียนอ้างอิง สิ่งที่กำหนดให้หรือข้อสมมติประกอบการพิสูจน์ได้และตัวชี้วัด 2.2 เขียนแสดงเหตุผลประกอบการพิสูจน์ด้วยโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ได้และองค์ประกอบที่ 3 การสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 3.1 เขียนคำศัพท์และสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์อย่างสื่อความได้และตัวชี้วัด 3.2 เขียนเรียบเรียงภาษาในการพิสูจน์อย่างเหมาะสมได้พร้อมด้วยเกณฑ์ประเมินในแต่ละตัวชี้วัด โดยแต่ละตัวชี้วัดมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 5.00 (เหมาะสมมากที่สุด) และ พิสัยระหว่างควอร์ไทล์เท่ากับ 0.00 (สอดคล้องกันสูงมาก) ส่วนเกณฑ์การประเมินของแต่ละตัวชี้วัดมีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 4.00 ถึง 5.00 (เหมาะสมมากถึงมากที่สุด) และ พิสัยระหว่างควอร์ไทล์ตั้งแต่ 0.00 ถึง 1.00 (สอดคล้องกัน สูงถึงสูงมาก) โดยทุกตัวชี้วัดและเกณฑ์ประเมินในแต่ละตัวชี้วัดผ่านฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

3. ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคโฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอฟาง จังหวัด เชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้วิจัยนำรูปแบบมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้วยเทคนิค High-scope โดยมีการประเมินความรู้ ผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ มีคะแนนค่าเฉลี่ยรวมก่อนการใช้รูปแบบอยู่ในระดับน้อย $\bar{X} = 1.68$, S.D. = 0.415 หลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.467) p-value = .05 ผลการทดลองรูปแบบมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05** สอดคล้องกับวิจัยของ ศิวกร ทิปสว่าง และ รามนรี นนทภา (2567) ได้ศึกษาเรื่องคะแนนความคิดสร้างสรรค์ในแต่ละด้านของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย ได้ดังนี้ ในด้านคิดคล่องแคล่ว มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 5.71 (S.D. = 2.432) รองลงมาเป็นด้านคิดละเอียดลออ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 (S.D. = 2.523) ด้านคะแนนคิดยืดหยุ่น มีคะแนนเฉลี่ยกับ 4.71 (S.D. = 1.675) และด้านคิดริเริ่ม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 (S.D. = 2.658) ตามลำดับ และมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์เฉลี่ยรวม เท่ากับ 19.21 (S.D. = 9.090) 2) คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่มีระดับการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่ต่างกันความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ด้านความคิดคล่อง ในระดับดีมาก มี 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 มีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มผลการเรียนระดับดีมาก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 28.56 ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ด้านความคิดยืดหยุ่น ในระดับดีมากมี 7 คน มีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มผลการเรียนระดับดีมาก 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ด้านความคิดริเริ่ม ในระดับ

ดีมากมี 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มผลการเรียนระดับดีมาก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ด้านความคิดละเอียดลออ ในระดับดีมากมี 9 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 มีนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มผลการเรียนระดับดีมาก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนในการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดงหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการประเมิน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยพบว่า หลังการใช้รูปแบบ ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในการใช้รูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.58 , S.D. = 0.49) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยา ฤทธิภักดี และคณะ (2568) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูพี่เลี้ยงที่มีต่อคุณภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สาขาวิชาการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนสตูล ผลการวิจัย พบว่า 1) ความพึงพอใจของครูพี่เลี้ยงที่มีต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาวิชาการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้ง 8 ด้าน โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.56, σ = 0.39) โดยนักศึกษามีความโดดเด่นด้านกระบวนการจัดการ เรียนการสอน (μ = 4.69, σ = 0.51) รองลงมาคือ บุคลิกภาพ (μ = 4.66, σ = 0.48) การทำงานร่วมกับผู้อื่น (μ = 4.55, σ = 0.47) ความรู้ในวิชาเฉพาะ (μ = 4.49, σ = 0.51) วินัยในการปฏิบัติงาน (μ = 4.44, σ = 0.56) ความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย (μ = 4.43, σ = 0.42) ทักษะการสื่อสาร (μ = 4.42, σ = 0.45) และทักษะการแก้ปัญหา (μ = 4.39, σ = 0.50) ตามลำดับ 2) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมพบว่า ควรเพิ่ม ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงาน สร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่นักศึกษา และควรมีการประสานงานระหว่างสถานศึกษากับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดงหลวง จังหวัดเชียงใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ จะมีประสิทธิภาพจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) หลักสูตรปฐมวัย 2560 2) ระบบการบริหารงานวิชาการ 3) การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค High-Scope 4) มาตรฐานเด็กปฐมวัยแห่งชาติ 2562 5) การนิเทศติดตาม 6) เครื่องมือวัดความคิดสร้างสรรค์ Jellen- Urban 7) วงจรบริหารคุณภาพ PDCA คือรูปแบบสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ High-Scope ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามหลักสูตรมีกระบวนการคิดวิเคราะห์และ คิดสร้างสรรค์ สามารถใช้กระบวนการคิดในการแก้ปัญหา และปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

สรุป

จากการศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่คะ และดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI) อันดับที่ 1 คือ มีการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีค่าคะแนน = 0.653 การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคปด้วยการวิเคราะห์ (Delphi Technique) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเป็นฉันทามติ ค่า IQR (Interquartile Rang) มีค่าเท่ากับ 0 ทุกข้อ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เป็นฉันทามติและยืนยันว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป มีความถูกต้องสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้นำรูปแบบไปทดลองโดยการวัดก่อนและหลังการใช้รูปแบบเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิเคราะห์ หลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.467) p-value= .05 มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่.05 แสดงว่ารูปแบบมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนา ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแม่คะ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ประเมินความพึงพอใจของครูภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.496)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า รูปแบบสามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้เทคนิคไฮสโคป ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการต่อเติมรูปภาพที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 5.00$ SD.=.458 แสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยเทคนิค High - Scope จะมีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ เสมอ ดังนั้น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและสถานศึกษาปฐมวัยอื่น ๆ สามารถนำเอาเทคนิคการสอนแบบ High-Scope ไปปรับใช้ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและสถานศึกษาของตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ควรมีการศึกษาในเรื่องการพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้มีความสามารถในด้านการทักษะสมองด้าน EF (Executive Functions) คือ กระบวนการทำงานของสมองส่วนหน้าขั้นสูงที่ใช้บริหารจัดการความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย มีกระบวนการคิดที่ครบ ครอบคลุมทุกด้านเป็นเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นเด็กไทยที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนสืบไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติยา ฤทธิภักดี, อุโบ หมัตหมุด, และสุนิสา สะแหละ. (2568). การศึกษาความพึงพอใจของครูพี่เลี้ยงที่มีต่อคุณภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย วิทยาลัยชุมชนสตูล. *วารสารสังคมพัฒนศาสตร์*, 8(2), 53–65. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/JSSD/article/view/6809>
- น้ำผึ้ง มีสีล. (2559). การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย: การหลีกเลี่ยงมโนทัศน์ที่ไม่ถูกต้อง. *วารสารวิชาการ สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 9 (1), 1256-1267. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/61679>
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2556). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์* (พิมพ์ครั้งที่ 11). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร เครือทอง, อรุษา ปุณยบุรณะ, และทัศนิน วรรณเกตุศิริ. (2568). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรของครูวิทยาศาสตร์. *Journal of Education and Innovation*, 27(2), 228–242. <https://doi.org/10.71185/jeiejournals.v27i2.279742>
- ศิวกร ทิปสว่าง และรามนรี นนทภา. (2567). ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ ตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของกิลฟอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 18(3), 140–152. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rmuj/article/view/277630>
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่. (2563). *รายงานผลการประเมินตนเองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่ (SAR) ประจำปีการศึกษา 2563*. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่.
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่. (2564). *รายงานผลการประเมินตนเองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่ (SAR) ประจำปีการศึกษา 2564*. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่.
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่. (2565). *รายงานผลการประเมินตนเองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่ (SAR) ประจำปีการศึกษา 2565*. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอยป่าไผ่.
- สมพล พวงสั้น, ขวัญ เพียซ้าย, สุกัญญา หะยีสระ และ, และเอนก จันทจรูญ. (2568). การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินของสมรรถนะการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาครุคณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 9(11), 113–128. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JSC/article/view/289792>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ*. พริกหวานกราฟฟิค.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). Harper Collins.
- Macmillan, T. T. (1971, May 3). *The Delphi Technique* [Paper presentation]. The annual meeting of the California Junior Colleges Associations Committee on Research and Development, Monterey, California. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED064302.pdf>